Nieuwsbrief Misi Sulawesi

Juni 2019 NUMMER 4

Bij de zee in Palopo

Doop Amos

Beste familie, vrienden en (deelgenoten)gemeenteleden,

Onze laatste nieuwsbrief is alweer even geleden. We schreven toen dat onze zoon Amos op 25 december 2018 gedoopt zou worden. We kijken terug op een mooie en bijzondere dienst, hoewel we wel voor ons vertrouwde mensen uit Nederland misten… Pendeta (Indonesisch voor: dominee) Lambang leidde de dienst. We hadden onze buren, zowel moslims als christenen, uitgenodigd om bij de dienst aanwezig te zijn en/of na de dienst bij ons thuis te komen eten. De meesten kwamen alleen eten, maar het was fijn om op die manier elkaar te ontmoeten. Tijdens de dienst en het eten waren ook wat leerkrachten van zowel de school van Jefta als van Febe, een moeder van school, leden van het synodebestuur, enz. aanwezig. Mooi om zo samen de doop van Amos te kunnen vieren!

In dit nummer

Doop Amos	1
Samen op weg	2
Bezoek (schoon) ouders/opa en oma	3
Vakantieperiode	3
Meeleven	3
Een bericht van het thuisfront	4
Dank– en gebedspunten	4
Contact	4

Samen op weg

Waarom zijn wij uitgezonden naar de Gereja Protestan Indonesia Luwu (GPIL, de kerk die wij dienen)? Deze vraag heeft Laurens Jan ook de afgelopen maanden steeds aan de orde gesteld op de momenten dat hij zich/ons mocht voorstellen, na een dienst geleid te hebben in één van de lokale gemeenten (waar we meestal als hele gezin aanwezig waren).

Zijn antwoord was dan steeds tweeledig.

1. Als kerk in Nederland willen we graag leren van de christenen in Indonesië. Of iets preciezer: we willen leren van de leden van de GPIL. Van hun ervaringen met God, met de bijbel enz. Als christenen wereldwijd zijn we aan elkaar gegeven om van elkaar te leren.

2. Samen met de GPIL hopen we een vormings- en trainingsprogramma te ontwikkelen voor de verschillende groepen in de gemeente. In deze nieuwsbrief willen we iets meer schrijven over dit laatste. Je wordt uitgezonden met als taak de GPIL toe te rusten. Hoe pak je dat aan?

De taal is belangrijk. Kunnen communiceren in een taal die niet je moedertaal is. Dat vergt veel inspanning. Goed rondkijken. De tijd nemen om de GPIL te leren kennen. Dat is een ander belangrijk punt. Om zo helder te krijgen wat er speelt en wat de problemen zijn.

En ja, in welk kerkverband zijn er geen problemen? Natuurlijk weet ze zich geroepen om met woorden en daden het evangelie te verkondigen, maar hoe geef je die roeping in de praktijk vorm? Natuurlijk is er het verlangen om elkaar lief te hebben, te waarderen en te dienen, maar dat valt in de praktijk niet mee. Over geld ontstaat zomaar een conflict.

Al snel waren we (het dagelijks bestuur van de GPIL samen met Laurens Jan als toerustingspredikant) het eens dat het goed zou zijn om ons te richten op de bestaande groepen in de gemeente. Elke zondag is er de eredienst. Verder komen de vrouwen en de jongvolwassenen bij elkaar. Dan heb je nog de kerkenraad (predikanten, ouderlingen en diakenen) en de zondagsschool (jongere en oudere kinderen). Laten we voor die bestaande groepen toerustingsmateriaal schrijven en laten we de leiders van die groepen trainen.

Zou het hele proces van het schrijven van toerustingsmateriaal en het trainen van leiders ook een middel kunnen zijn om als kerkverband te leren elkaars gaven te benutten, elkaar te waarderen en samen de gemeente van Christus op te bouwen? Dat is in ieder geval wel het verlangen van het dagelijks bestuur en Laurens Jan als toerustingspredikant.

Binnen de GPIL is men niet gewend aan een meer interactieve manier van trainen. De gewoonte is dat de predikant een verhaal houdt en dat er vervolgens gelegenheid is om vragen te stellen. Het leerrendement bij zo'n manier van trainen is niet zo groot. Waarom niet zoeken naar vormen van vorming en toerusting die de betrokkenheid vergroten? Waarom niet zoeken naar vormen van vorming en toerusting die de deelnemers ook echt in beweging zetten om nieuw ontdekte inzichten in de praktijk van het leven toe te passen?

Tijdens bijeenkomsten in verschillende regio's hebben we geoefend met een nieuwe vorm/ manier van vorming en toerusting.

Soms was Laurens Jan voor deze bijeenkomsten wel een aantal dagen weg, omdat het ook wel in afgelegen gebieden was. Voor ons beiden (dus zowel Laurens Jan als Lourina) waren dat dan intensieve dagen. Lourina was dan natuurlijk een aantal dagen alleen met de kinderen. Gelukkig was er een moeder van een meisje uit Jefta's klas bereid om Jefta die dagen mee te nemen naar school en ook weer thuis te brengen 's middags. Daar waren we echt mee geholpen!

Ons verlangen is dat we samen komen tot een vormings- en toerustingsprogramma dat gedragen wordt door de hele GPIL en waar de hele GPIL zich voor wil inzetten. Dan zal de impact groot zijn. Dan mogen we ook zegen verwachten.

Samen op weg. Als GPIL samen. Maar ook samen met de GZB. Het is het verlangen van de GZB om als partner bij dit hele proces betrokken te zijn.

Wie de GZB steunt of specifiek onze uitzending is ook betrokken bij het proces. Familie, vrienden, de Bethlehemkerk als uitzendende gemeente, de deelgenotengemeenten. Samen zijn we op weg gegaan. Vanuit Nederland niet alleen vanuit het verlangen om de GPIL te ondersteunen, maar ook vanuit het verlangen om te leren van de GPIL. Want samen mogen we zicht krijgen op de hoogte, breedte, diepte en hoogte van de liefde van God in Jezus Christus, onze Heere.

Training voor gemeenten rond Sabbang over getuigend leven; dit keer waren Lourina en de kinderen ook mee.

Eerste kennismaking met oma Vogelaar op het vliegveld van Palopo

Bezoek (schoon)ouders/opa en oma

Afgelopen maart/april zijn de ouders van Laurens Jan 3 weken bij ons in Palopo geweest. Het was voor hen en ons goed dat ze iets van ons leven en werk hier mee konden maken. Ze zijn twee zondagen mee geweest naar een gemeente (buiten Palopo) waar Laurens Jan toen preekte en konden zo ook kennis maken met de GPIL. Natuurlijk moesten ze ook heel vaak op de foto… Verder hebben ze gekeken op zowel de school van Jefta als van Febe en hebben ze Palopo ook een beetje leren kennen. Natuurlijk hebben we ze ook wel andere mooie plekken van dit prachtige eiland laten zien… Jefta en Febe hebben ook erg genoten van het bezoek van hun opa en oma. En voor Amos was het zijn eerste kennismaking met hen, ook heel bijzonder!

Vakantieperiode

Van de Ramadan, een aantal weken geleden, was hier veel te merken. Overdag was het heel rustig op straat, alle eettentjes waren gesloten, maar 's avonds was het een drukte van belang. Veel kinderen hadden vakantie in die periode, ook Febe. Jefta moest wel gewoon naar school, zijn school heeft een iets ander schema dan de meeste scholen (die rechtstreeks onder de overheid vallen). Na het Suikerfeest ging 'het gewone leven' weer verder. Inmiddels hebben Jefta en Febe nu beiden vakantie, vanwege het einde van het schooljaar. Op 15 juli begint het nieuwe schooljaar weer. Wij gebruiken deze periode van schoolvakantie ook om er zelf af en toe even tussenuit te gaan. Toen Laurens Jan pas voor een training naar Makassar moest, zijn wij allemaal meegegaan en hebben we ook een paar vakantiedagen gehad in Makassar (en Malino). Volgende week hopen we nog een paar dagen naar het zuiden van Sulawesi te gaan, naar de kust (waar de zee meer geschikt/ schoner is om in te zwemmen dan hier).

Bij waterval bij Malino

Jefta laat op school zien wat hij geleerd heeft

Meeleven

Op allerlei manieren wordt er met ons meegeleefd. Wat zijn we daar dankbaar voor! Een kaartje, een digitaal berichtje, soms zelfs een pakket, het doet ons allemaal erg goed! Ook dat veel mensen laten weten voor ons te bidden, raakt ons. We voelen ons daardoor gezegend! Ook ontzettend leuk om te zien hoe er door verschillende mensen op allerlei creatieve manieren geld voor Misi Sulawesi wordt ingezameld! Zo maakt en verkoopt een gemeentelid van ons uit de Bethlehemkerk, Edith van der Meer, heerlijke jammen (eigenlijk: confituren). En de opbrengst daarvan is helemaal voor Misi Sulawesi! Uit eigen ervaring weten we dat haar jam heerlijk is en dat jam uit de winkel daar niet tegenop kan…

Nog een heel bijzondere manier om geld voor Misi Sulawesi bij elkaar te krijgen: meedoen aan het spelprogramma (op de televisie) '2 voor 12'! Een ander gemeentelid uit de Bethlehemkerk, Judith Klokkenburg, deed hieraan samen met haar vader (de heer Reedeker) mee. Ze waren behoorlijk goed in het spel en wonnen bijna 2000 euro! Het was voor ons echt een verrassing toen we hoorden dat ze aan dit spel mee hadden gedaan en het geld dat ze gewonnen hadden voor Misi Sulawesi was!

We kunnen het niet vaak genoeg zeggen: heel hartelijk bedankt voor al jullie meeleven, (financiële) steun, maar zeker ook gebed! We wensen jullie ook allemaal van harte Gods zegen toe op jullie eigen plek!

Een bericht van het thuisfront

De TFC van de familie Vogelaar is erg tevreden. De eerste 1,5 jaar zijn snel voorbij gegaan. Dankbaar zijn we voor het medeleven in de Bethlehemkerk, de deelgemeenten, de goede gesprekken met de GZB en de verkoop van jam aan het goede doel. Vooral zijn we geraakt door de vele gebeden en het gulle geven. Laten we dit enthousiasme met elkaar vasthouden!

We kijken erg uit naar de komst van de familie Vogelaar rond de kerst van 2019. De familie zoekt nog woonruimte voor ca. 2 maanden bij voorkeur in of rondom Den Haag.

Met de GZB zijn we aan het onderzoeken of er een reis naar Sulawesi kan worden gemaakt. Deze zal plaatsvinden in het voorjaar 2019 en duurt ca. 12 dagen. We houden u op de hoogte.

Voor leuke suggesties of ideeën houden we ons graag aanbevolen.

Een hartelijke groet,

Ronald van Kaam namens TFC Misi Sulawesi (misi.sulawesi@gmail.com).

In Seko, één van de afgelegen gebieden

Contact

Je kunt ons volgen via gzb.nl/misisulawesi. Op deze webpagina en op Facebook plaatsen we berichten en kun je meer informatie vinden.

Wil je ons een bericht sturen? Stuur dan een email.

✉ lourina_z @hotmail.com

✉ laurensjanvogelaar @gmail.com

www.gzb.nl/misisulawesi

Laurens Jan Vogelaar

De thuisfrontcommissie (TFC) kan je ook bereiken, namelijk via het mailadres misi.sulawesi@gmail.com of neem contact op met Ronald van Kaam 06 46244471.

Dankpunten

- De maanden waarin we veel lokale gemeenten mochten bezoeken en zo de GPIL beter leerden kennen.
- De hartelijkheid en dankbaarheid waarmee we steeds weer ontvangen worden.
- De openheid en ontvankelijkheid van gemeenteleden om gevormd en toegerust te worden.
- Zoveel meeleven wat we ervaren uit Nederland van onze familie, vrienden, gemeenteleden uit de Bethlehemkerk en onze deelgenotengemeenten.

Gebedspunten

- Eenheid en dienende liefde binnen het geheel van de GPIL.
- Wijsheid bij het zoeken van wegen om de hele GPIL bij het ontwikkelen van het vormings- en toerustingsprogramma te betrekken.
- Dat we ons steeds meer thuis zullen voelen in Palopo.

GZB

Voor adreswijzigingen en overige informatie:

GZB
Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

Colofon

Laurens Jan en Lourina Vogelaar zijn in 2018 door de GZB en de hervormde Bethlehemkerk te Den Haag uitgezonden naar Indonesië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!
U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN NL91 INGB 0690 7624 45 t.n.v. GZB Driebergen o.v.v. Laurens Jan en Lourina Vogelaar.

U kunt ook doneren via de website: www.gzb.nl/misisulawesi.
Dank voor uw onmisbare steun!

Lees mee met onze blog

gzb zending verbindt